

ارتباط علائم بالینی و پاراکلینیک بیماران IgA نفروپاتی با طبقه‌بندی هیستوپاتولوژیک در بیوپسی کلیه: بررسی کلینیکوپاتولوژیک ۵۷ مورد

چکیده

این مطالعه به منظور بررسی ارتباط علائم بالینی و پاراکلینیک بیماران IgA نفروپاتی با طبقه‌بندی نمای هیستوپاتولوژیک بیوپسی کلیه، در ۵۷ بیمار انجام شد. در این مطالعه توصیفی پرونده ۵۷ بیمار با تشخیص IgA نفروپاتی بین سال‌های ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۰ در بیمارستان هاشمی‌نژاد مورد بررسی قرار گرفت. تعداد ۴۳ نفر (۷۵/۴٪) از بیماران مرد و ۱۴ نفر (۲۴/۶٪) زن بودند. متوسط سن بیماران ۳۱/۸±۱۰/۵ سال و محدوده سنی آن‌ها ۱۷ تا ۶۸ سال بود. نمای هیستوپاتولوژیک بیوپسی کلیه این بیماران براساس کلاس‌بندی WHO طبقه‌بندی شد که نتایج آن عبارت بود از: کلاس I: بدون بیمار، کلاس II: ۸ نفر (۱۴٪)، کلاس III: ۱۸ نفر (۳۱/۶٪)، کلاس IV: ۲۱ نفر (۳۶/۸٪)، کلاس V: ۱۰ نفر (۱۷/۵٪). در مرحله بعد میزان ارتباط کلاس هیستوپاتولوژیک با میزان کراتینین سرم و پروتئین‌اوری توسط آزمون آماری اسپیرمن و ارتباط آن با فشار خون بالا و درجه هماچوری (میکرو یا ماکرو هماچوری) توسط آزمون آماری کای اسکوار بررسی گردید. براساس نتایج به دست آمده کراتینین سرم ($t=0/6$)، پروتئین‌اوری ($P<0/001$)، $t=0/27$ و $P=0/037$) و فشار خون بالا ($X^2=4/397$)، $P=0/036$) با کلاس هیستوپاتولوژیک ارتباط معنی‌داری داشت اما درجه هماچوری ($X^2=0/635$)، $P=0/725$) ارتباط معنی‌داری را با کلاس هیستوپاتولوژیک نشان نداد. با توجه به این مطلب به نظر می‌رسد که کشف بیماری در مرحله خفیف‌تر بیماری با تغییرات محدودتر هیستوپاتولوژیک در کلیه همراه باشد.

*دکتر مژگان عسگری I

دکتر پیمان کشاورزین II

کلیدواژه‌ها: ۱- IgA نفروپاتی ۲- بیوپسی کلیه ۳- طبقه‌بندی WHO

مقدمه

شاخص‌ترین ضایعه هیستوپاتولوژیک، فوکال سگمنتال مزانژیال پرولیفراتیو می‌باشد اما نماهای هیستوپاتولوژیک متعددی از جمله ضایعات خفیف گومرولی تا ضایعات پرولیفراتیو منتشر و اسکروتیک و گومرولونفریت کرسنتیک مشاهده شود^(۱، ۴، ۵) (تصویرهای شماره ۱ و ۲).

IgA نفروپاتی شایع‌ترین شکل گومرولونفریت و علت عمده بیماری کلیوی مرحله نهایی و نارسایی مزمن کلیوی است که با رسوب بارز IgA در ناحیه مزانژیال مشخص می‌شود.^(۱ و ۲)

مطالعات زیادی جهت بررسی شاخص‌های پیش‌بینی‌کننده پیش‌آگهی بیماران انجام شده است.^(۳)

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان نامه دکتر پیمان کشاورزین جهت دریافت درجه دکترای آسیب‌شناسی به راهنمایی دکتر مژگان عسگری، سال ۱۳۸۲. (I) استادیار گروه آسیب‌شناسی، بیمارستان شهید هاشمی‌نژاد، میدان ونک، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران (*مؤلف مسئول) (II) دستیار آسیب‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران.